

ikke var fuldstændig berettiget. Hvad jeg dog frem for Alt ønsker, er, at faae det hele Spørgsmaal om Reisegodtgjørelser ud af Verden, saaledes at vi ikke mere skulle kunne underkastes Kritik i den Henseende enten her eller udenfor. Opnaas det, er det mig ligegyldigt, hvorledes Spørgsmaalet ordnes; men det forekommer mig, at man kan ordne det for Rigsdagsmænd paa samme Maade som for andre Mænd, som man sender ud i offentlige Forretninger.

Formanden: Det ærede Medlem, som nu satte sig, og som udtalte en Løve om sin Berettigelse til at beregne sig Godtgjørelse for egen Befordring, kan være ganske ubekymret med Hensyn til Rigtigheden af sin Beregning. Den har været fuldstændig berettiget efter de nu gjældende Regler. De gjældende Regler kunne maaske af Nogle anses for uheldige; men de mangle i alt Fald ikke tilstrækkelig Bestemtthed. Der er i min Funktionstid bestemt et Skema for Indsendelsen af Regninger for Reisetogtgjørelse. Dette Skema begynder med: „Reisen har kostet mig“, og saaledes vil ingen Udgift kunne opføres, som ikke virkelig er gjort. Men til ærede Medlemmer, der have henvendt sig til mig angaaende Spørgsmaalet om egen Befordring, er der givet det Svar, at, da egen Befordring, især paa længere Afstande, kan repræsentere en virkelig Udgift for den Bestemte, er det berettiget at ansætte den til den Udgift, som det kan siges, at Befordringen har staaet ham i. — Jeg skal fremdeles gjøre en Bemærkning om den tidligere Praxis med Hensyn til det Punkt, som det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauher) omtalte, idet Thinget maaske ikke paa anden Maade kan faae Oplysning derom. Der er indtruffet et Tilfælde, hvor et Medlem af Thinget har indgivet et Andragende; men jeg har leveret det tilbage, idet jeg har sagt, at efter min Opfattelse af Grundloven og af Forretningsordenen er det kun Personer, der ikke ere Medlemmer af Thinget, der kunne indgive Andragender. Det ærede Medlem, overfor hvem jeg gav denne Afgjørelse, mente, at der kunde være forskjellige Meninge-derom, og havde selv en anden Anskuelse. For at faae en udtrykkelig Bestemmelse herom har jeg, da jeg, som af den ærede Dvsfører berørt, tog Initiativet til nogle enkelte Forandringer i Forretningsordenens Bestemmelser, ogsaa deriblandt foranlediget Forslag om en Forandring i den Bestemmelse, som det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauher) omtalte. Det forholder sig altsaa ikke ganske, som det ærede Medlem sagde, at der ikke er en Praxis; thi den tidligere Praxis er, i det Mindste efter Afgjørelsen af det nævnte bestemte Tilfælde, at det ikke er blevet ansat for rigtig, at Medlemmer kunne indgive Andragender. — Sdet jeg har omtalt Reisetogtgjørelserne, maa jeg ogsaa med Hensyn dertil give en Oplysning, som Thinget ikke vil kunne faae

uden gennem mig. Der er indtruffet et Tilfælde, hvor et Medlem har beregnet sig en Reisetogtgjørelse, som erkendtes at være ud over det, han havde givet ud. Det var et nysvalgt Medlem, som tog til Rettesnor den Dggjørelse, som jevnlig havde fundet Sted af Medlemmer fra samme Egn. Men efter at han af mig var bleven gjort opmærksom paa, at dette var unøiagtigt, afgjorde han Sagen ved at udbede sig Tilladelse til at refundere Rigsdagens Kasse det, han havde oppebaaret mere, end han efter de Regler, der skulde følges, skulde have oppebaaret. Denne Sag er altsaa fuldstændig bragt i Rigtighed. — Jeg skal ogsaa bemærke, at, naar det er omtalt, at Rigsdagens Udgifter ikke ere kontrollerede, da er det ikke ganske nøiagtigt; thi som bekendt bestaar der en Revision for Rigsdagens Regnskaber. Ganske vist er den hverten den samme med Hensyn til Personerne eller ganske af samme Art som Statsrevisionen; men der er lønnet en Revisor for Rigsdagens Regnskaber, og ethvert Regnskab bliver selvfølgelig revideret.

Winther: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Reisetogtgjørelse, som her er draget frem, skal jeg tillade mig at bemærke, hvad jeg ikke har hørt fremsat idag, at der oftere har været Klager over urimelige Fordringer med Hensyn til Reisetogtgjørelser, og der har derfor været foreslaaet — saavidt jeg erindrer, blev det endog foreslaaet den Gang, Valgloven først blev vedtagen —, at der skulde fastsættes en bestemt Sum som Reisetogtgjørelse for enhver Rigsdagsmand, beregnet fra Valgstedet til Rigsdagens Samlingssted. Der var ansatte Mænd, som nu ere i Landstinget, der fremkom med Forslag af denne Art. Dette er jo imidlertid ikke blevet fulgt, men nu har Sagen ordnet sig paa en efter min Mening i det Hele taget tilfredsstillende Maade. Jeg vil kun bemærke, at, da jeg bor i Kjøbenhavn, har jeg aldrig været i dette Tilfælde, og jeg kan derfor tale aldeles usforbeholdent om Sagen. Det er en Selvfølge, at, dersom man gik til en saadan Bestemmelse, som jeg for Resten finder kunde være hensigtsmæssig, skulde de, der bo i Kjøbenhavn, selvfølgelig ikke have nogen saadan Reisetogtgjørelse; thi at stille sig til Rigsdagen er jo en aldeles frivillig Sag, og naar man dog skal tilbage til Kjøbenhavn som sin Bopæl, er der ingen Grund til at give noget Slags Reisetogtgjørelse. Dette vilde jo være en Maade, hvorpaa al Tale om denne Sag een Gang for alle blev afklaaren. Kun maatte det jo forandres efter en vis Tids Forløb, naar Befordringsforholdene bleve forandrede. Jeg synes, at det var den allersimpleste Maade at fastsætte Sagen paa; men i Øvrigt er det jo ganske vist, at der er gjort meget Bøsen af et andet Tilfælde, som hører herhen. Man kan ligesaa godt fremdrage Exempler fra den anden Side. Jeg erindrer f. Ex., at der var en Godseier, som